

skutočnosti, podstatné pre toto riešenie. Najvyšší súd súhlasí síce s názorom odvolacieho súdu, že pre počítanie lehoty ku podaniu súkromného návrhu neplatí predpis § 11 tr. p., lež predpisy práva materiálneho. Pokiaľ by tedy trestný čin bol dokončený pred 1. júlom 1932, bol by súkromný návrh, ktorý prišiel k súdu 15. augusta 1932, opozdený, lebo súkromný žalobca dozvedel sa o čine a o páchatel'ovi 1. júla 1932. Avšak zmätočná sťažnosť právom namieta, že nižšie súdy prehliadly, že predmetom trestného oznámenia a obžalovacieho spisu bol pokračujúci čin, spáchaný od júna do augusta 1932. V trestnom oznámení bolo najmä výslovne uvedené, že 2. (správne 1.) júla 1932 súkromný žalobca obdržal písomnú zprávu o tom, že obžalovaný dopustil sa zľahčovania jeho podniku, ďalej však bolo uvedené, že obžalovaný v tomto zľahčovaní pokračoval, aj keď bol (zrejme po onej zpráve) súkromným žalobcom a jeho právnym zástupcom vyzvaný, aby sa zdržal nepravdivých údajov. Na konci trestného oznámenia bolo uvedené, že obžalovaný »ešte dnes«, totiž v auguste 1932 v tomto počínaní pokračuje. Z tohoto obsahu trestného oznámenia plynie bezpochybné, že súkromný návrh týkal sa trestného činu pokračujúceho, ktorý bol spáchaný jednak v dobe pred 1. júlom 1932, jednak aj po tejto dobe, najmä aj v auguste 1932. S týmto obsahom trestného oznámenia súhlasí tiež obsah obžalovacieho spisu, podľa ktorého súkromný žalobca žaloval obžalovaného, že od júna do augusta 1932 zľahčoval jeho podnik. Odvolací súd rátať lehotu ku podaniu súkromného návrhu od 1. júla 1932, nebral tedy v úvahu tvrdenia súkromného žalobcu, že obžalovaný pokračoval v trestnom čine aj po tomto dni, najmä aj v auguste 1932. Ponevác však podľa obsahu trestného oznámenia a obžalovacieho spisu išlo tu o pokračujúci trestný čin, lehota ku podaniu súkromného návrhu má sa rátať odo dňa, ktorého súkromný žalobca sa dozvedel o poslednom čine obžalovaného, ktorým tento zľahčoval podnik súkromného žalobcu. Preto, aby mohlo byť rozhodnuté, či súkromný návrh bol včas podaný, treba zistiť, ktorého dňa pred podaním trestného oznámenia bol obžalovaným vykonaný posledný čin zľahčovania podniku súkromného žalobcu, po prípade tiež, kedy sa súkromný žalobca o tomto poslednom čine dozvedel. Bez takéhoto zistenia nemohly nižšie súdy správne rozhodnúť otázku, či súkromný návrh bol včas podaný. Vyskytuje sa tu tedy prípad 1. odst. § 35 por. nov. a preto najvyšší súd v smysle tohoto ustanovenia zákona zrušil rozsudky obidvoch súdov a vrátil vec k novému pojednávaniu a rozhodnutiu, zmätočnú sťažnosť však poukázal na toto rozhodnutie.

Čís. 5115.

Zánik stíhacího práva podľa § 530 tr. zák., neučinil-li soukromý žalobce, — nechav svůj původní stíhací návrh, jehož předmětem byla činnost obžalovaného, vztahující se na první vydání závadné brožury, padnutí prohlášením, že předmětem trestního řízení není první, nýbrž až další vydání brožury —, v propadné šestinedělní lhůtě § 530 tr. zák., co zvěděl sám (nikoli jeho právní zástupce), že urážlivé útoky jsou i v novém vydání brožury, nový stíhací návrh, jehož předmětem by byla

činnost obžalovaného, vztahující se na ono další vydání brožury (původní stíhací návrh v tomto směru nepozměnil).

(Rozh. ze dne 29. října 1934, Zm I 778/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 9. června 1933, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 488, 491 tr. zák. a § 1 zákona ze dne 30. května 1934, čís. 124 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížností soukromého obžalobce nejsou napadena tato zjištění kmetského soudu: Soukromý obžalobce Jan A. B. podal na soud dne 31. července (správně 23. července) 1932 trestní oznámení (stíhací návrh) proti obžalovanému Janu Z-ovi pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 487, 488, 491 a 492 tr. zák. V tomto trestním oznámení uvádí, že počátkem měsíce července 1932 vydal průmyslový svaz kožedělníků v P. brožuru nadepsanou »B. bankrot«, kterou sestavil, jak na předposlední straně brožury je uvedeno, obviněný Jan Z. V oznámení tom se dále tvrdí, že celý obsah brožury je namířen proti osobě zesnulého bratra soukromého obžalobce Tomáše B-i a proti závodům firmy B. a. s. ve Z. V něm jsou uvedeny veškeré výroky uvedené ve výroku rozsudkovém. Na základě tohoto trestního oznámení bylo zavedeno proti obžalovanému (obviněnému) Janu Z-ovi přípravné vyšetřování pro přečin proti bezpečnosti cti spáchaný obsahem brožury »B. bankrot«, která byla připojena k trestnímu oznámení (a to v prvním svém vydání).

Podle návrhu v trestním oznámení též učiněného (na povolení prozatímního zabavení brožury nadepsané »B. bankrot«, vytištěné v tiskárně firmy Adolf N., P.-Ž., a vydané svazem kožedělníků v P.) byla provedena domovní prohlídka (dne 26. července 1932) a při ní (v tiskárně Adolfa N-ého) bylo zabaveno 22.500 archů se stránkami 1 až 64 a 2600 výtisků obálek brožury »B. bankrot«.

Soukromný obžalobce podal po skončeném přípravném vyšetřování dne 30. října (správně 20. října) 1932 na obžalovaného obžalobu, v níž soukromý obžalobce jako bratr zesnulého Tomáše B-i žaluje na ochranu cti a pověsti zesnulého, že obžalovaný »napsal počátkem měsíce července 1932 a rozšiřoval v P. a na jiných místech republiky« brožuru nadepsanou »B. bankrot«, obsahující zejména výroky, jak jsou ve výroku rozsudkovém jednotlivě uvedeny.

Brožura »B. bankrot« vydaná průmyslovým svazem kožedělníků existuje ve třech vydáních. Vydání I. a II. jsou úplná, mají 82 číslovaných stran. Obě vydání obsahují všechny závadné výroky, uvedené výroku rozsudkovém. Vydání III. této brožury nalezené při domovní prohlídce v tiskárně N-ého, není dokončeno. Má jen 64 stran a obsahuje závadné výroky pouze do strany 64, takže neobsahuje výroky obsažené na straně 65—82 ve vydání I. a II. a uvedené v obžalovacím spise a ve výroku rozsudkovém, počínajíc větami »To jsou dokumenty....« až »žebal B. o sovětské objednávky«.

K trestnímu oznámení (stíhacímu návrhu) bylo připojeno I. vydání brožury a obžalovaný byl o tomto I. vydání zodpovědně slyšen vyšetřujícím soudcem; III. vydání brožury, po případě její části, pokud byly zabaveny, byly připojeny ke spisům po pravoplatnosti obžaloby teprve po druhém hlavním přelíčení konaném dne 15. února 1933. Při posledním hlavním přelíčení ze dne 9. června 1933 (konaném před změněným senátem) uvedl zástupce soukromého obžalobce, že brožura nadepsaná »B. bankrot«, k trestnímu oznámení původně připojená, není předmětem trestního řízení, nýbrž že je předmětem tohoto trestního řízení III. vydání této brožury, které jako nedohotovené bylo dne 23. července (správně 26. července) 1932 zabaveno policejním ředitelstvím v tiskárně Adolfa N-ého a které obsahem je úplně totožné s brožurou předloženou ve spisech.

V této spojitosti sluší zdůrazniti zajímavou okolnost, že před touto změnou obžaloby bylo z jiných spisů krajského soudu trestního v Praze zjištěno, že T o m á š B. podal dne 27. června 1932 návrh na zavedení přípravného vyšetřování proti neznámému pachateli pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 488 a 491 tr. zák., spáchaný obsahem brožury »B. bankrot«, I. vydání, s dalším návrhem na povolení zabavení této brožury. Při domovní prohlídce (v místnosti průmyslového svazu kožedělníků) byla tato brožura (3 výtisky) skutečně zabavena. Toto trestní řízení vedené pak proti Josefu J-ovi (předsedovi průmyslového svazu kožedělníků v P.) bylo usnesením radní komory krajského soudu trestního v Praze ze dne 25. července 1932 podle § 109 tr. ř. zastaveno z toho důvodu, že soukromý obžalobce, jak obecně známo, dne 12. července 1932 zemřel, čímž právo trestního stíhání zaniklo.

Ze zjištění nahoře uvedeného o obsahu trestního oznámení — stěžovatele Jana B-i — a o doslovu návrhů v něm obsažených jasně plyne, že předmětem tohoto stíhacího návrhu byla činnost obžalovaného Jana Z-y, vztahující se na I. vydání brožury »B. bankrot«, která spadala do počátku měsíce července 1932, po případě do doby před tím. Bylo tedy na soukromém obžalobci, případně na jeho plnou mocí vykázaném právním zástupci, by stíhací návrh pozměnil, po případě doplnil nebo rozšířil v propadné lhůtě 6 neděl (§ 530 tr. zák.), kdy zvěděl, že urážlivé útoky byly obsaženy též v jiné brožuře »B. bankrot« jako III. vydání později tisknuté, po případě do tisku dané (rozh. čís. 3854 sb. n. s.).

V rozsudku je zjištěno, že při domovní prohlídce provedené dne 26. července 1932 v tiskárně Adolfa N-ého bylo zabaveno 22.500 archů se stránkami 1—64 a 2600 výtisků obálek brožury »B. bankrot« a že tato nedokončená brožura je III. vydání brožury »B. bankrot«. I když tedy v protokolu o hlavním přelíčení ze dne 9. června 1932 není výslovně uvedeno, že příslušná část spisů týkajících se provedeného zabavení byla při hlavním přelíčení přečtena, zejména protokol ze dne 26. července 1932 a zpráva policejního ředitelství ze dne 27. července 1932, přišly zřejmě soudu k vědomosti při hlavním přelíčení vzhledem k obsahu učiněných zjištění. Z protokolu sepsaného dne 26. července 1932 o domovní prohlídce v tiskárně Adolfa N-ého plyne, že byl jí přítomen »za stranu žalující Dr. H., advokát v P.«, tedy právní zástupce soukromého obžalobce. Zvěděl tedy, že je tu jiné (ještě nedokončené) vydání brožury, než které bylo předmětem stíhacího návrhu.

Toto vědomí právního zástupce soukromého obžalobce by samo o sobě arci ještě nestačilo (srov. Altman, I. svazek, str. 1042). Avšak stěžovatel ve zmatečné stížnosti vysvětluje, proč nebyla připojena k trestním spisům ihned na počátku trestního řízení brožura III. vydání, sám výslovně uvádí, že se soukromý obžalobce těsně před podáním trestního oznámení dozvěděl, že brožura »B. bankrot«, která již dříve byla vytištěna ve dvou vydáních, jež byly rovněž zabaveny, tiskne se v tiskárně Adolfa N-ého znovu.

Než přes to soukromý obžalobce po případě jeho právní zástupce ve lhůtě 6 neděl (od 26. července 1932) podle obsahu spisů neučinili ani nový stíhací návrh ani nepozměnili (nedoplňili) stíhací návrh původní. Naopak ještě v obžalobě podané dne 20. října 1932, tedy dávno po uplynutí lhůty 6nedělní, výslovně žaluje Jana Z-u, že »napsal počátkem měsíce července 1932 a rozšiřoval« v P. a jiných místech republiky brožuru nadepsanou »B. bankrot«, obsahující zejména výroky na stránce 5—82, tedy shodně s výroky uvedenými ve stíhacím návrhu, k němuž bylo připojeno I. vydání brožury. Způsob, jakým soukromý obžalobce ve stížnosti snaží se vysvětliti toto opomenutí, je v podstatě přednesem novým, k němuž se připomíná jen, že přece při domovní prohlídce dne 26. července 1932 byl přítomen právní zástupce soukromého obžalobce, jenž, pokud by mu skutečně šlo od počátku o stíhání brožury vydání III., mohl ihned po tomto dni navrhnouti opatření této brožury vyšetřujícím soudcem.

K promlčení (subjektivnímu i objektivnímu) má soud přihlížeti z úřadu, i když by výslovně nebylo uplatňováno s hlediska zmatku podle § 281 čís. 9 b) tr. ř.

Je zjištěno, že zástupce soukromého obžalobce při posledním hlavním přelíčení výslovně prohlásil, že brožura nadepsaná »B. bankrot«, k trestnímu oznámení původně připojená, není předmětem trestního řízení, nýbrž že je předmětem tohoto trestního řízení III. vydání této brožury, které jako nedohotovené bylo dne 26. července 1932 zabaveno policejním ředitelstvím v tiskárně Adolfa N-ého. Proti tomuto správnému obsahu spisů neobstojí výtky stížnosti, že brožura vydání I. byla k oznámení jen připojena jako důkazní prostředek o tom, že se obžalovaný dopustil urážky na cti tím, že urážlivé výroky, jak obsaženy jsou v brožurě vydání I., byly uveřejněny. Proto, hledíc též k ostatním nahoře uvedeným zjištěním, je správný právní závěr kmetského soudu, že soukromý obžalobce touto modifikací obžaloby nesetrval na obžalobě původní, nýbrž vznesl žalobu novou, proti níž se obžalovaný právem ohradil. Jak již dovedeno, změna nebo doplnění původního stíhacího návrhu, který celým svým obsahem spočívá na I. vydání brožury, nestala se v propadné lhůtě 6 neděl (§ 530 tr. zák.). Okolnost, že v důvodech obžaloby, podané dávno po uplynutí této lhůty je uvedeno, že bylo v novinách ohlašováno, že vyjde nové vydání o velkém nákladu, že brožura byla vskutku dne 23. července 1932 ve jmenované tiskárně (Adolfa N-ého) natištěna a že brožuru napsal a do tisku dal obžalovaný, — je pro právní posouzení věci nerozhodnou, když stíhací návrh nebyl v tomto směru včas doplněn (rozšířen). Tím pak padá i výtky činěná v tomto bodě s hlediska zmatku podle § 281 čís. 5, 9 (správně 9 b)) tr. ř. Nechal-li soukromý obžalobce svým zmíněným prohlášením pad-

nouti svůj původní stíhací návrh, který včas nerozšířil a neučinil-li ani nový stíhací návrh ve lhůtě § 530 tr. zák., když zvěděl, že urážlivé útoky jsou obsaženy i v jiné brožuře »B. bankrot« později tisknuté po případě do tisku dané, která podle nenapadených zjištění rozsudkových se od I. vydání lišila nejen obálkou, nýbrž i tím, že zůstala nedokončena, pak právem zprostil kmetský soud obžalovaného z důvodu, že stíhací právo soukromého obžalobce uhaslo. V rozsudku není sice postačujících zjištění pro přezkoumání otázky, zda se tak stalo z důvodů § 40 tisk. zák. a § 532 tr. zák., zejména hledíc k ustanovení § 531 lit. c) tr. zák. a předpisu § 40 tisk. zákona o době vydání nebo započetí rozšiřování zmíněné brožury III. vydání, než zjištění rozsudková ve spojení s obsahem spisů plně postačují k právnímu závěru, že zánik stíhacího práva, k němuž bylo přihlížeti z úřadu, nastal podle § 530 tr. zák.

Čís. 5116.

Nakazil-li obžalovaný ženu pri násilnom smilstve aj pohlavnou chorobou, dopustil sa okrem zločinu násilného smilstva podľa § 232 tr. zák. prečinu ohroženia (porušenia) zdravia pohlavnou chorobou podľa § 18 zák. č. 241/22 Sb. z. a n.; delikty tieto sú v materiálnom súbehu.

(Rozh. zo dňa 31. októbra 1934, Zm IV 490/34.)

Najvyšší súd preskúmal trestnú vec proti O. V., obžalovanému zo zločinu násilného smilstva atď., a na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu a obžalovaného vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd vyhovuje zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, uplatňovanej na základe bodu 1 b) tr. p., z toho dôvodu zmätočnosti zrušuje rozsudok vrchného súdu vo výroku o kvalifikácii trestných činov a kvalifikuje tieto okrem násilného smilstva podľa § 232, č. 2 tr. zák. tiež prečinom ohroženia zdravia pohlavnou chorobou podľa § 18, č. 2 zák. č. 241/1922 Sb. z. a n.

Z dôvodov:

Verejný žalobca uplatňuje zmätočnú sťažnosť na základe bodu 1 b) § 385 tr. p. z toho dôvodu, že vrchný súd sa mýlil, keď v jednaní obžalovaného shľadal len skutkovú podstatu zločinu násilného smilstva podľa bodu 2 § 232 tr. zák. a nekvalifikoval čin obžalovaného aj prečinom ohroženia zdravia pohlavnou chorobou podľa § 18, č. 2 zák. č. 241/1922 Sb. z. a n. Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu nelze odopreť oprávnenie. Podľa zisteného skutkového stavu obžalovaný O. V. v druhej polovici februára 1934 v K. viac razy sa dotknul svojím pohlavným údom pohlavného údu nezl. A. P., pri čom ju nakazil kapavkou, hoci vedel o tom, že trpí touto nemocou. Obžaloba toto jednanie O. V. kvalifikovala jednak zločinom podľa § 232, č. 2 tr. zák., jednak prečinom podľa § 18, č. 2 zák. č. 241/1922 Sb. z. a n. Súd prvej stolice čin obžalovaného kvalifikoval zločinom násilia proti studu podľa § 233 tr. zák. a prečinom podľa § 18, č. 2 zák. č. 241/1922 Sb. z. a n. Naproti tomu vrchný súd následkom odvolania verejného žalobcu, obžalovaného a jeho obhájcu zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 1 b) § 385 tr. p. rozsudok súdu I. stolice čo do kvalifikácie trestného činu a tento kvalifikoval len zločinom násilného smilstva podľa bodu 2 § 232 tr. zák. a pominul kvalifikáciu aj podľa § 18 č. 2 zák. č. 241/